

Den heliga natten, -08, Stallets sken

Vid den tiden utfärdade kejsar Augustus en förordning om att hela världen skulle skattskrivnas. Det var den första skattskrivningen, och den hölls när Quirinius var ståthållare i Syrien. Alla gick då för att skattskrivna sig, var och en till sin stad. Och Josef, som genom sin härkomst hörde till Davids hus, begav sig från Nasaret i Galileen upp till Judeen, till Davids stad Betlehem, för att skattskrivna sig tillsammans med Maria, sin trolovade som väntade barn.

Medan de befann sig där var tiden inne för henne att föda, och hon födde sin son, den förstfödde. Hon lindade honom och lade honom i en krubba, eftersom det inte fanns plats för dem inne i härbärgen.

I samma trakt låg några herdar ute och vaktade sin hjord om natten. Då stod Herrens ängel framför dem och Herrens härlighet lyste omkring dem, och de greps av stor förfäran. Men ängeln sade till dem: ”Var inte rädda. Jag bär bud till er om en stor glädje, en glädje för hela folket. Idag har en frälsare fötts åt er i Davids stad, han är Messias, Herren. Och detta är tecknet för er: ni skall finna ett nyfött barn som är lindat och ligger i en krubba.” Och plötsligt var där tillsammans med ängeln en stor himmelsk här som prisade Gud:

”Ära i höjden åt Gud och på jorden fred åt dem han har utvalt.” När änglarna hade farit ifrån dem upp till himlen, sade herdarna till varandra: ”Låt oss gå in till Betlehem och se det som har hänt och som Herren har låtit oss veta.” De skyndade i väg och fann Maria och Josef och det nyfödda barnet som låg i krubban. När de hade sett det, berättade de vad som hade sagts till dem om detta barn. Alla som hörde det häpnade över vad herdarna sade. Maria tog allt detta till sitt hjärta och begrundade det. Och herdarna vände tillbaka och prisade och lovade Gud för vad de hade fått höra och se: allt var så som det hade sagts dem.

Hemma hos mig och Marie finns ett mysigt barnrum. Där står ett vitt skötbord, en vit spjålsäng, en vit gardrob och en mysig nalle puh lampa. Sängen är bäddad med samma mysiga nalle puh tema och på väggen sitter söta bilder på gulliga djurungar som tittar ner. I ett annat rum, vid fotändan på vår säng, står en lika gulligt färdigbäddad vagga. Allt är färdigt och väldigt fint, men också väldigt tomt.

När jag var i Filipinerna var det en kvinna som jobbade med tvätt och städning där. Hon hette Salvatione. En dag fick jag följa med och hälsa på hos hennes familj. Det bodde inte så långt från missionshusen i ett väldigt enkelt hus som vi nog skulle kalla hydda. Det var inte stort men rent och prydligt. Där inne bodde hon med sin man och barn. De hade ingen ny säng eller skinande vitt skötbord. Men ändå fick man en känsla av att här saknas inget, här finns allt.

Om vi hade fått sitta och värma oss intill något av djuren i stallet skulle vi fått samma känsla. Att här i trots mot allt yttre saknas inget.

Mitt och Maries ikeakatalogsrum saknar det absolut viktigaste, ett barn. Inga nya fina möbler eller nalle-puhlampor kan ersätta det. I Salvationes hus saknades inget för där var familjen samlad och kärlek fyllde varje skrymsle.

I Betlehems stall fattades inget för där fanns Jesus. Våra liv kan precis som mitt och Maries barnrum ha det mesta man kan önska sig. Materiellt har vi det så bra i Sverige att till och med när vi har det dåligt så är vi rikare än de absolut flesta i världen. Och så här till jul fyller vi våra hem med paket, julpynt och julmat. Men jag tror att vi mitt i vårt överflöd kan drabbas av en saknad. Ofta kanske inte ens människor förstår vad de saknar. Man är lite nere, deppig

eller kanske deprimerad. I vårt underbara land vill man ju till och med medicinera bort existentiella grubblerier. Gamla som funderar över sitt liv när det är på väg att ta slut får istället för möjlighet att fundera över livet och vad som ger det mening antidepressiva läkemedel. Istället för att stanna upp och fundera över livet

Om vi inte har Jesus i våra liv så kan vi fylla det med hur mycket saker och människor som helst men det kommer förbli lika tomt som mitt och Marias barnrum.

På samma sätt är det i vårt liv som församling. Här i Varnhem har vi en väldigt fin kyrka med inte bara en utan två projektorer. Men vi kan rusta upp vår kyrka tills den blir ett palats men saknar vi Jesus i centrum så blir den aldrig så vacker som det kalla och skitiga stallet. Men idag får vi minnas att Jesus verkligen är här i centrum. Han ligger framför oss i sin krubba redo att också ta steget in våra liv om vi vill. Det är så lätt att som församling att bli upptagen med praktiska saker. Dessa ska också göras men guds församling är något mycket mer än en förening. I guds församling borde inget beslut kunna tas, ingen omröstning göras utan att Jesus är i centrum. Om vi kunde lägga ner lika mycket tid på att lyfta fram honom som allt annat engagemang vi lägger i våra församlingar så tror jag att vi alla skulle få uppleva en förvandling.

Det finns alltid en risk att Jesus blir centrum en timme i veckan under söndagens möte. Men om Jesus finns här, om han precis som i stallet vilar i dess centrum finns en helighet som bygger upp själen bara man kommer in i dess atmosfär. Och om inte Jesus är i centrum kommer vi människor vara det. Och det är ingen bra ide. Jag tror att vi måste acceptera att vi bara är människor. Vi är ingen bra grund att bygga på. Vi kommer bli osams, bli sårade och är ibland helt enkelt

bara vara trötta och griniga. På många sätt är vi precis som stallet. Lite mysiga men också fulla med en hel del dynga. Så låt oss sätta Jesus i centrum så kommer vårt stall precis som Betlehems att bli en tronsal helt enkelt eftersom Jesus, konungars konung är där.

Något som jag tycker är fantastiskt med julen är att vi i den faktiskt blir uppmanade att ta emot Jesus som ett barn. Lyfta upp honom från krubban och hålla honom mot våra bröst. På något sätt känns det som en chans att få ge honom något av den kärlek han gav oss på korset. Det är ju märkligt med små barn. De kan inte göra så mycket men de kan ändå ge så mycket kärlek. Ett barn har inte heller lärt sig alla de fördomar vi vuxna har. Vem som helst får lyfta upp Jesusbarnet till sitt bröst och känna den helomslutande kärlek och accepterande som Jesus ger.

Stallet var utifrån sett inte mycket för världen men den här natten var det världens centrum, ett kungligt palats. Om vi sätter Jesus i centrum i våra liv kommer det att bli en tronsal med Jesus heliga närvaro.

Julens budskap är på många sätt ett konstaterande av Gud att vi människor inte klarar oss själva. Det behövs något mer, och därför kom han till vår jord.